

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Ira feminarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

clariùs in tenebris scelus suum videret, & meminisset cæcitatem se nî-
mio fulgori, quod aurum reddebat, debere. Hæc de Polymnestore.
De Hecuba in canem mutata paulò plura commentabimur in earum
gratiam, quibus canina est in ore facundia.

II. (b) Quid ira sit feminea cùm aliàs perspeximus, tum ex He-
cuba & concaptivis Troiadibus patet. Proverbiò fertur. *Ex ungue leo-
nem.* Scilicet æstima. Polymnestor quamvis rex ex mulierum unguibus
didicit, qualis sit bellua sexus hic, furore concitatus. Siracidis dictum
est c. 25. *Non est ira super iram mulieris. Commorari leoni & draconi
placebit, quàm habitare cum muliere nequam.* Etiam ferocissimæ bestiae
cicurantur; mulier iracunda cùm semel debacchari cæpit, nullos ratio-
nis frænos admittit, exasperatur mulcendo. De hac bellua Salomon
Prover. 21. *Melius est habitare in terra deserta, quàm cum muliere ri-
xosa & iracunda.* Et iterum ibidem: *melius est sedere in angulo doma-
tis, quàm cum muliere litigiosa in domo communi.* Id est, satius est so-
litarium degere in tecto, & sub dio, ventis, pluviis, cæterisque aëris
injuriis exponi, quàm in domo communi & domesticis frequente, ha-
bitare cum muliere contentiosa. Hujus enim litigia omnibus cœli in-
juriis respondent: dum clamat, tonat: cùm probra & maledicta jacit,
fulminat: cùm contendit & litigat, nimbos & tempestates ciet: urit,
cùm querula est: & cùm rigidam se, & minimè amantem exhibet, gla-
ciem effundit. Expertus has tempestates est Socrates, quem cùm uxor
Xantippe post multos elamores, aquà per fenestram sparsà perfudisset:
Facile, inquiebat, hoc futurum putabam, ut post tonitruum, pluviam
sentirem. Menandri vatis monitio est: Præstat canem irritare, quàm
anum, qualis fuit Hecuba. Sed juvenculæ plus etiam, quàm vetulæ
dentatæ sunt: viris non tantùm oblatrant, sed eos etiam invadunt &
mordent, ut Polymnestorem Phrygiæ, quas, Poëta teste,
----- facit ira valentes.

De Hecuba Ovidius:

----- at hæc missum raucò cum murmure saxum
Morsibus insequitur: rictuque ad verba parato
Latravit, conata loqui.

Quotidiana hæc feminarum metamorphosis: de quibus Plautus in
Menæchmo

☛ M. Non tu scis, mulier, Hecubam quapropter canem
Græci esse prædicabant, V. non equidem scio,

M. Quia

(b) *Ira feminarum.*

M. Quia idem faciebat Hecuba, quod tu nunc facis :

Omnia mala ingerebat, quemcunque aspexerat.

Itaque adeò jure capta est appellari CANIS.

III. (c) Me herclè miserum illum, cui cum his canibus *in puto* juxta adagium, hoc est, in matrimonio *pugnandum est.* Neque diu, neque noctu datur missio. Vnicum remedium, robusta patientia. Qua virtute Socrates excellit, de quo Aulus Gellius lib. 1. c. 37. Xantippe Socratis Philosophi uxor morosa admodum fuisse fertur & jurgiosa: irarumque & molestiarum muliebrium per diem, perque noctem satagebat. Has ejus intemperies in maritum, Alcibiades demiratus, interrogavit Socratem, quanam ratio esset, cur mulierem tam acerbam domo non exigeret. Quoniam, inquit, Socrates, cum illam domi talem perpetior, insuesco & exerceor, ut ceterorum quoque foris petulantiam & injuriam facilius feram. Secundum hanc sententiam Varro quoque in satyra Menippæa, quam de officio mariti scripsit. Vitium, inquit, uxoris aut tollendum, aut ferendum est: qui tollit vitium, uxorem commodiorem præstat; qui fert, sese meliorem facit. Quam raram, ait S. Hieron. lib. 1. contra Jovinianum, mulierem sine his vitiis inveniri, novit ille, qui duxit uxorem. Unde pulchrè Varius Geminius, sublimis Orator. Qui non litigat, inquit, cælebs est: *Melius est enim habitare in angulo tecti, quam cum uxore maledica in domo communi.* Si domus communis mariti & uxoris, erigit uxorem in superbiam; & contumeliam viro facit; quanto magis, si ditior uxor fuerit, & in domo ejus vir manserit; incipit enim non uxor esse, sed domina, & viro, si offenderit, migrandum est. Porro, homini cælibi elegans epitaphium à Lipsio positum est: *Caruit uxore, prole, lite.* Festivè apud Aufonium querelam suam claudit quidam, rixoto matrimonio involutus:

Jamque repugnanti dedam me, ut denique victa

Jurget ob hoc solum, jurgia quòd fugiam.

Et quoties frons est obfirmanda viri, & maledicentiæ sputa excipienda. Lepidum est, quod scribit Rudolphus Camerarius Centur. 2. memorab. c. 32. Tubingæ medicus, & ejus artis Professor, conjugem imprimis charam habuit. Hæc eo tempore, quo iterum ferebat, liberatorem ovorum numerum in foro emerat. Domum ea referens, & mariti musæum ingressa, ingemuit altum. Maritus tam serii gemitus causam sciscitari, & verò etiam solari promptus: Quid est, aiebat, quod

H h h

eruciet?

(c) *Vxor litigiosa, quantum malum.*